

άνθρωπον, καθήμενον εἰς τὸ βάθος τοῦ βαγονίου :

— Εἶνε ὁ ὑπηρέτης μου Ἰθάν, εἶπε, τοῦ ὄποιου ἴδού τὸ διαβατήριον.

»Ο συρμὸς ἔξεκίνησεν.

»Διαρκούσσης ὀλοκλήρου τῆς νυκτός ἔμενον ἀντιμέτωποι, ἀλλαλοὶ καὶ οἱ δύο.

»Τὴν πρωῖαν, ὡς ἐσταμάτησαν εἰς γερμανικόν τινα σταθμόν, ὁ ἄγνωστος κατῆλθε καὶ ἔστη ὅρθιος παρὰ τὴν θύραν :

— Συγχωρήσατέ με, κυρία, εἶπε, νὰ παραβῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου. Σᾶς ὑστέρησα τοῦ ὑπηρέτου σας καὶ εἰνε δίκαιον νὰ τὸν ἀντικαταστήσω. Μήπως χρειάζεται τίποτε;

»Ἐκείνη ἀπεκρίθη ψυχρῶς :

— Πήγανε νὰ ζητήσῃς τὴν θαλασηπόλον μου.

»Ἐκείνος ὑπῆγε. Κατόπιν δὲν ἐφάνη πλέον.

‘Οσάκις ἔκεινη κατήρχετο εἰς κανὲν ἐστιατήριον, τὸν ἔβλεπε μακρόθεν θεωροῦντα αὐτήν.

»Ἐφθασαν οὕτως εἰς Μεντόν.»

B'

‘Ο ίατρὸς ἐσιώπησεν ἐπὶ δευτερόλεπτον, εἶτα δ' ἔξηκολούθησε :

«Μίαν ἡμέραν, ἐνῷ ἐδεχόμην τοὺς πελάτας μου εἰς τὸ γραφεῖον μου, εἰσῆλθε νεανίας ὑψηλός καὶ μοῦ εἶπε :

— Ιατρέ, ἔρχομαι νὰ σᾶς ζητήσω εἰδήσεις περὶ τῆς κομήσσης Βάρανωφ εἰμαί, ἂν καὶ ἔκεινη δὲν μὲ γνωρίζει καθόλου, φίλος τοῦ συζύγου της.

— Εἶνε κακά, ἀπεκρίθην, δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς Ρωσίαν.

»Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔκεινος ἤρχισεν ἀποτύμως νὰ ὀλούζῃ, κατόπιν ἡγέρθη καὶ ἔηλθε κλονούμενος, ὡς μέθυσος.

»Εἰδοποίησα τὴν ἴδιαν ἐσπέραν τὴν κόμησσαν, δτι εἰς ξένος ἥλθε νὰ μέρωτάησῃ περὶ τῆς ὑγείας της. Εφάνη συγκεκινημένη καὶ μοὶ διηγήθη τὴν ιστορίαν, τὴν ὄποιαν πρὸ ὀλίγου σᾶς εἶπον.

— Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, προσέθηκε, τὸν δόποιον δὲν γνωρίζω καθόλου, τώρα μὲ ἀκολουθεῖ ὡς ἡ σκιά μου. Τὸν συναντῶ καθεὶς φοράν ποὺ ἔξερχομαι, μὲ παρατηρεῖ κατὰ παραδίξον τρόπον, ἀλλ' οὐδέποτε μοὶ ωμίλησεν.

»Ἐσκέφθη καὶ κατόπιν προσέθηκε :

— Σταθῆτε, στοιχηματίζω, δτι εἶνε ὑπὸ τὰ παραθύρα μου.

»Ἡγέρθη ἐκ τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἔδρας, μετετόπισε τὰ παραπετάσματα καὶ μοὶ ἔδειξε τρώντι τὸν ἄνθρωπον, δστις ἥλθε νὰ μ' εἴρη, καθήμενον ἐπὶ δημοσίου θρανίου, μὲ ὄφθαλμοὺς ὑψωμένους πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον. Μάζι παρετήρησεν ἡγέρθη καὶ ἀπεμακρύνθη χωρὶς νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλήν.

»Τότε ἐγενόμην μάρτυς ἔξαισίου καὶ συγκινητικοῦ ἐπεισοδίου, τῆς ἀφώνου λατρείας τῶν δύο τούτων ὑπάρξεων, αἵτινες δὲν ἔγνωρίζοντο καθόλου.

»Τὴν ἡγάπα μὲ τὴν ἀφοσίωσιν ζώου δισταθέντος, εὔγνωμονοῦντος καὶ ἀφωσιώ-

μένου μέχρι θανάτου. «Ηρχετο καθ' ἡμέραν καὶ μοὶ ἔλεγε : « Πῶς πηγαίνεις ; » ἔνοων δτι τὸν εἶχον μαντεύει. Καὶ ἔκλασε φοβερὰ δσάκις τὴν ἔβλεπε διερχούμενην, ὀλονὲν ἀσθενεστέραν καὶ ωχροτέραν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

— Δὲν ωμίλησα παρὰ μίαν φοράν, μοὶ ἔλεγεν ἔκεινη, πρὸς τὸν παραδίξον αὐτὸν ἄνθρωπον, καὶ μοὶ φαίνεται δτι τὸν γνωρίζω πρὸς εἶκοσιν ἔτῶν.

»Καὶ δταν συνηντῶντο, ἀπέδιδεν ἔκεινη τὸν χαιρετισμόν του μετὰ μειδιάματος σοβαροῦ καὶ ἐπαγωγοῦ. Τὴν ἐθεώρουν εὔτυχη αὐτήν, τὴν τόσῳ ἐγκαταλειμένην, τὴν γνωρίζουσαν δτι θ' ἀποθάνη, τὴν ἐθεώρουν εὔτυχη, διότι ἡγαπᾶτο τοιούτοτρόπως, μὲ τὸν σεβασμὸν ἔκεινον καὶ τὴν σταθερότητα, μὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἔκεινην ποίησιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν πρόθυμον πρὸς πᾶν. Καὶ ἐν τούτοις πιστὴ εἰς τὸ ἐνθουσιωδὲς αὐτῆς πνεῦμα, ἡρενίτο ἀπελπιστικῶς νὰ τὸν δεχθῇ, νὰ γνωρίσῃ τὸ ὄνομά του, νὰ τῷ διμιλήσῃ.

— «Οχι, ὁχι, ἔλεγεν, αὐτὸν θὰ διέφθειρε τὸν παραδίξον αὐτῶν φιλίαν, πρέπει νὰ μείνωμεν ξένοι πρὸς ἀλλήλους.

»Ἀλλὰ καὶ ἔκεινος, βεβαίως, ἦτο ἐν εἰδος δὸν Κιχώτου, διότι οὐδὲν ἐνήργησε διὰ νὰ τὴν γνωρίσῃ ἐκ τοῦ πλησίον. Ήθελε νὰ κρατήσῃ μέχρι τέλους τὴν παράλογον ὑπόσχεσιν νὰ μὴ τῇ διμιλήσῃ ποτέ, τὴν δόποιαν εἶχε δώσει ἐντὸς τοῦ βαγονίου. Συχάκις, κατὰ τὰς μακρὰς τῆς ἀσθενείας της ὁρας, ἡγείρετο τῆς μακρᾶς αὐτῆς ἔδρας, καὶ διήνοιγε τὸ παραπέτασμα, ἵνα ἔδη ἦτο ἐκεῖ, ὑπὸ τὸ παράθυρόν της. Καὶ ἀφοῦ τὸν ἔβλεπε, πάντοτε ἀκίνητον ἐπὶ τοῦ θρανίου του, ἐπέστρεψε νὰ κατακλιθῇ μὲ τὸ μειδιάμα τοῦ εἰς τὰ χείλη.

»Ἀπέθυνε μίαν πρωΐαν, περὶ τὴν δεκάτην. Ἐνῷ ἔξηρχόμην τοῦ ξενοδοχείου, ἔδραμεν ἔκεινος πρὸς ἐμὲ μὲ πρόσωπον ἡλιοιωμένον· ἔγνωριζεν ἥδη τὴν εἰδῆσιν.

— Επειθύμουν νὰ τὴν ἔδω ἐπὶ ἓν μόνον δευτερόλεπτον, ἐνώπιον σχ., μοὶ εἶπεν.

»Ἐλαθον τὸν βραχίονά του καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὴν οίκιαν. Φθάξε παρὰ τὴν κλίνην τῆς νεκρᾶς ἔδραξατο τῆς χειρός της καὶ τὴν ἡσπάσθη διὰ παρατεταμένου φιλήματος· κατόπιν ἔξηλθεν ὡς ἔκφρων.

»Ο ίατρὸς ἐσήγησεν ἐκ νέου καὶ ἔξηκολούθησεν:

— Ίδού βεβαίως τὸ παραδίξωτερον συμβάνειν σιδηροδρόμῳ, ἐξ ὅσων γνωρίζω. Ἀλλὰ πρέπει νὰ διμολογήσωμεν δτι ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἶχομεν πολλὰς γελοίας ἀδυναμίας.

»Μία τῶν κυριῶν ὑπεψιθύρισε :

— Αἱ δύο ἔκειναις ὑπάρξεις ἡσαν ὀλιγάτερον τρελαί, ἀφ' ὅσον τὰς νομίζετε... Ησαν... ἡσαν...

»Ἀλλὰ δὲν ἐδύνατο πλέον νὰ διμιλήσῃ. Τόσον ἔκλασε. Καὶ ὡς ἡλλαζαν διμιλίαν την καθησυχάσωσιν, οὐδεὶς ἔγνωρισε τὴν ἥθελε νὰ εἴπῃ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΟΝ

κ. Μ. Α. Κάστην

Φαριόν (Αιγύπτου)

ἔργαφαμεν καὶ μᾶς ἀναγκάζετε νὰ γράψωμεν καὶ πάλιν δτι, τὸ πραξικόπημα, τὸ δόποιον πράττετε σήμερον, κατέπιεν παραλαβῆς ὀλοκλήρου ἔτοσαν — δπερ δὲν ἐφοντίστε τουλαχιστον τα ΙΙ. ΔΙΠΩ. ΣΗΤΕ — τιμωρεῖται ἥπο τοῦ τύπου. Σκεφθῆτε το καλῶς. Τὰ αὐτὰ δυνάμεθα νὰ συμβουλεύσωμεν καὶ πρὸς τὸν Ἀιμησῆσφ τῆς Κύπρου κ.

Μεχαήλ Ήρ. Μεχαήλεδην,

ἀποδίδοντες δμας συγχρόνως καὶ τὸ δικαίον του, διότι κατόπιν παραλαβῆς 23 μονων φύλλων εὐηρεσίηθη νὰ μᾶς ἐπιστρέψῃ αὐτό. — Κυρίες: Ξανθὸν Χαζηπορώτου, Ἀγγελικήν Φ. Τζαβέλλα, Σοφιαν Νικολαΐδου, Καν Κανακάρη, καὶ κα. Νικόλ. Λαναρέν, Παῦλον Πατραλέξην, Νικόλ. Γ. Αποτολίδην, Ιωάννην Σενεμπισην., Ιωάν. Θ. Ζερμέζην, Ἀλέξ. Σ. Μπογδάνον, Δημ. Σ. Ἀρδανιτάκην, Γεώρ. Παρηγόρην, Δ. Σιγούρον, Ἰω. Μπιτσην, Γερ. Κατσαρόν, Διον. Α. Μεσήηνην, Δ. Μπιτσην, Ν. Π. Νικολάου, Δ. Ν. Φιλιώτην, Νικ. Κ. Στουπάθην, Αλέξ. Μεταξάν, Χ. Επηργιανόπουλον, Νικ. Στραβόποδην, Αθανάσιον, Δημ. Θεοφάνης, Διον. Σκούταρην, Αντώνιον Ριζότον. Συνδρόμοισι οὐδὲν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστούμενοι, καὶ Ιωάν. Ν. Χαϊδόπουλον. Τὸ λάθος ήτο τῆς διεκπεραώτεως. — Ηδη ἀποστέλλονται τακτικῶς. — κ. Χρήστον Ν. Αναγνωτόπουλον. «Ο, τι ζητεῖτε θὰ μάθητε ἀναγνωτικούς τὸ Γραμματοκιβώτιον τοῦ Αριστον. Συνδρόμοισι οὐδὲν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστούμενοι. — κ. Ιωάννην. Επέρθησεν ἀλλάζοντας τὸν τόπον της παραπέτασης. — κ. Ευάγγελον Ραλλάτον. Ενεγράφησαν ἀμφότεροι. Εὐχαριστούμενοι. Φύλλα ἐστάλλονται ἀπὸ 1ης Οκτωβρίου. Επαγγέλματαν τοῦ Αλέξανδρου. Εγράψαμεν. — κ. Αλεξανδρίδην. Επεργάζονται τοῦ Αριστον. Εὐχαριστούμενοι. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Εγράψαμεν. — κ. Ι. Κουρούπην. Ελήφθη ἐπιταγή. Εὐχαριστούμενοι. Αποδέξειτες ἀπεστάλησαν, παρακαλοῦμεν, φροντίσατε. Τὸ φύλλον τοῦ κ. Σπ. Κατσιμη, θ' ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἔδην Κερκύρας. — κ. Καλλιώπαν. Επέρθησεν τοῦ Αλέξανδρου. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Πειραιώνεμοις δτι οἱ 3 ἀπὸ 1ης Οκτωβρίου. Εὐχαριστούμενοι. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Εγράψαμεν. — κ. Ανδρέαν Βλαχογιάννου. Εὐχαριστούμενοι ἀπὸ καρδίας. Τὸ φύλλον ἦδη θὰ στέλλεται ἐν Σύρῳ Τῷ κ. Αθ. Κ. Ειτάλησαν τὰ ἀπὸ 1ης Οκτωβρίου ἐκδόσιτα φύλλα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδέξεων καὶ ἐπιστολῆς μας. — κ. Δ. Ηλιάδην. Επιστολὴν. Τὸ «Στοιχῆμα προσεχῶς». Διὰ τὰ λοιπὰ ἐγράψαμεν. — κ. Γρ. Φουρτούνην. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Εγράψαμεν. — κ. Ι. Μπιλάζην. Επέρθησεν τὸν τόπον της παραπέτασης. — κ. Εμ. Βεκιερέλλην. Απεστάλησαν. Εγράψαμεν. — κ. Εμ. Περδικήν. Γ' τόβολον «Ἐκλεκτῶν» δεδεμένος ἀπεστάλη. — κ. Α. Γ. Κωνσταντινίδην. Ελήφθη μέχρις ἀριθ. 172. Εὐχαριστούμενοι. — κ. Επρω. Ν. Κομνηνόν. Ελήφθη ἐπιστολή σας, τὸ φύλλον θὰ λαμβάνετε μέχρι τῆς 30 Απριλίου 1890. Αποδέξειτες ἔξημήνους δὲν ἐκδίδομεν. — Κυρίαν Αναστασίαν Σταυρούπολιν. Ελήφθη συνδρομή σας. Εὐχαριστούμενοι. Βιθλίον λαμβάνετε αὐθορικότερο. — Κυρίαν Αμαλιαν «Αναγνώστου. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστούμενοι. Ελλείποντα φύλλα λαμβάνετε. Δὲν εἴναι δὲ καὶ πολὺ τὸ διάστημα ἀπὸ Παρασκευῆς εἰς Σάββατον! — κ. Αναστασίδην. Ελήφθησαν φρ. χρ. 60. Εὐχαριστούμενοι. Ενεγράψαν δκ. Π. Μ. Φώσκολος, πρὸς δν ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπὸ 1ης Οκτωβρίου. Ημερολόγιον Σκόου ἀπεστάλη. Διὰ τὰ λοιπὰ θὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὴν ἐπιστολὴν σας. Γράψομεν καὶ ιδιαιτέρως.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ:

Ο ΑΠΟΒΑΝΤΟΣ ΓΙΟΣ

ΔΡΑΜΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΝ ΜΙΑΝ

τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ

ΚΑΡΟΛΟΥ-ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ-ΣΤΕΦΑΝΟΥ

καὶ μετάφρασιν Π. Σ. Οικονόμου.

ΤΙΜΑΤΑ ΔΡΑΧΜΗΣ

θὰ πωληταὶ ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν.